

ה"ת 53640/12/23 - גאלי אבו דיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 53640-12-23 אבו דיה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר**
המבקש גאלי אבו דיה
ע"י ב"כ עו"ד אכרם חליחל
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**
ע"י עו"ד רפ"ק איתי שגב
מתביעות ירושלים

החלטה

1. לפניי בקשה לשחרור רכב התפוס ע"י המשיבה, מסוג ב.מ.וו. מ"ר 81-593-08 (הרכב).
2. ברקע הדברים, כתב אישום שהוגש נגד המבקש בגין **התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור**, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **שינוי מבנה רכב**, עבירה לפי תקנה 380 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; **רכב שמבנהו, ציודו ואביזריו שלא לפי התקנות**, לפי תקנה 27 לתקנות; **רכב המשמיע רעש בלתי רגיל עקב ליקוי**, לפי סעיף תקנה 157א לתקנות; **רכב העלול לסכן עוברי דרך**, לפי סעיף 27 לתקנות, ו**נהיגה ברישיון נהיגה שפקע פחות משישה חודשים**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה. מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם ביצע ברכב שינויים מבניים ושינויים במערכת היניקה והפליטה של הרכב שלא ע"פ הוראות יצרן ובמהלך חודש נובמבר 2023 נהג ברכב באופן שהשמיע קולות רמים שנחזו לקולות ירי, באופן שעלול להפר את שלום הציבור, על רקע המלחמה הניטשת בימים אלה.
3. לכתב האישום צורפה בקשת חילוט הרכב, מתוקף סעיף 36א(א) לפקודת הסמים, בהיות הרכב חפץ ששימש כאמצעי לביצוע עבירה או כפירות העבירה.
4. הסניגור הגיש בקשה להחזרת הרכב. בבקשתו טוען הסניגור, כי המבקש רכש את הרכב לפני כשלוש שנים והעבירו מבחן שנתי מספר פעמים כשלא ביצע בו כל שינוי, למעט צביעתו מחדש. הסניגור טוען כי העבירה הפלילית שבה מואשם הנאשם לצד עבירות התעבורה (התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור) היא עבירת עוון, שאינה מקימה סמכות מנהלית לתפיסת הרכב ואף אינה מצדיקה את החזקתו. לדעת הסניגור ההליך הראוי ביחס למבקש ולרכבו הוא הליך מנהלי ולא הליך פלילי. עוד הוא טוען, כי לא ברורה מטרת תפיסת הרכב והאם הוא מוחזק כראיה. מכל מקום, מבקש הסניגור לשחרר את הרכב ללא דיחוי, בשל בכורתה של הזכות

לקניין.

5. ב"כ המדינה מצדו טוען, כי ברכב בוצעו לכאורה שינויים ונעברו בו לכאורה העבירות המתוארות בכתב האישום, ועל-כן הוא משמש מוצג להוכחת האשמה, וזהו הטעם לבקשת החילוט בענייננו. לצד זאת, מסכים ב"כ המדינה להורות על שחרור הרכב ב"חלופת תפיסה" כמקובל בפסיקה, וכן בתנאי שהנאשם יסכים להגשת חוות דעת בוחן התנועה כתחליף לכלל הראייה הטובה ביותר, ובתנאי שהנאשם יסיר את המחדלים הפגמים והשינויים שנערכו ברכב, והרכב יעבור בדיקת תקינות ובחינת רישוי מחדש.

6. בתשובתו לתגובת המדינה טוען הסיניגור, כי המקור החוקי לבקשת החילוט שגוי (פקודת הסמים), ואינו רלבנטי לענייננו. הסיניגור עותר לקביעת "תנאים סבירים", ולצד זאת מסכים לעמידה בתנאים שדרשה המדינה ביחס להגשת חוות דעת הבוחן, תיקון הליקויים והרישוי מחדש של הרכב. הסיניגור מפנה לכך שמדובר ברכב ישן שאין לו מחיר מחירון, ולדבריו שוויו נע בין 6,000 ל-8,000 ₪.

דין והכרעה

7. לאחר כל זאת, מצאתי להורות על שחרור הרכב בתנאים שיפורטו בהמשך.

8. אציין, כי גם אם נפלה טעות בניסוח בקשת החילוט ביחס למקור החוקי שבבסיסה, הרי שמהותית אין מחלוקת בין הצדדים שהרכב שימש לכאורה את הנאשם לביצוע העבירות המיוחסות לו - כמובן ברמה הלכאורית ומבלי לקבוע מסמרות כלשהן. על-כן, ניתן לקבוע כי הרכב תפוס וחילוטו מבוקש מתוקף סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

9. עוד אציין, כי אין לקבל את טענת הסיניגור להיעדר סמכות נוכח האשמת המבקש בעבירת עוון ולא בעבירת פשע, שכן סמכות התפיסה לפי סעיף 32 נוקטת לשון "עבירה" ללא סיווגה.

10. רשמתי לפניי את הצהרת הסיניגור כי יסכים להגשת חוות דעת הבוחן תוך ויתור על כלל הראייה הטובה ביותר.

11. נוכח כל האמור מורה על שחרור הרכב בתנאים הבאים:

א. הפקדה בסך 2,000 ₪ (לפי שליש מאומדן השווי שלו כפי שציין הסיניגור) - אין חולק כי מדובר ברכב ישן ולכן אין זה מפתיע כי לא ניתן למצוא לו "מחירון תקיני";

ב. ערבות עצמית של יחתום עליה המבקש בסך 6,000 ₪ לטובת מדינת ישראל, להבטחת אפשרות החילוט בסופו של ההליך ככל שתעמוד על כך המאשימה - רכיב זה הוא חלף ביטוח;

ג. צו איסור דיספוזיציה ברכב עד לתום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

יש לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ד, 01 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.